

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010092
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6919010092.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., o odvolaní obžalovaného W. Z. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/14/2019 zo dňa 19.06.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/14/2019 zo dňa 19.06.2019 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d u j e obžalovaného W. Z., nar. XX.XX.XXXX podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam k trestu odňatia slobody na 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. Z. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v mesiaci január 2009 do presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2018 v obci P. A., okres P. A., v rodinnom dome č. p. XXX opakovane pod vplyvom alkoholu poškodenej Z. A., nar. XX.XX.XXXX, vulgárne nadával „že je kurva“, „fajčiarka kokotov“, spočiatku ju dva až trikrát do týždňa a neskôr dennodenne bil takým spôsobom, že ju fackal po tvári otvorenou dlaňou, neskôr aj päšťou a kopal do nej, od mesiaca september 2017 páchatel' vyžadoval od poškodenej sex, ktorý odmietala a z tohto dôvodu ju opätovne fyzicky napádal, avšak k pohlavnému styku nedochádzalo, taktiež počas uvedeného obdobia od narodenia vulgárne nadával, preklíňal, bezdôvodne bil svoje maloleté dcéry A.A., nar. XX.XX.XXXX, Z.A., nar. XX.XX.XXXX a M.Z., nar. XX.XX.XXXX a to spôsobom, že ich udieral po hlave, kopal ich do zadku, kde v dôsledku takéhoto konania poškodenej a maloletým dcéram spôsoboval fyzické utrpenie a to tým, že poškodená mala modriny na ramenách, nohách a raz sa jej spustila krv aj z úst, nakoľko jej rozťal peru s doposiaľ neustálenou dobou liečenia a PN a psychické utrpenie tým, že v poškodenej vyvolával strach a maloleté dcéry boli následkom konania páchatel'a evidované pri psychiatricke M.. Y. C..

Bol za to odsúdený podľa § 208 ods. 3, § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 7 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom obhajkyne v zákonnej lehote odvolanie. V písomnom odvolaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti trestu, ale zároveň i právnej kvalifikácii. Poukazuje na to, že absolvoval len X tried základnej školy a orgány činné v trestnom konaní mali skúmať jeho duševný stav. K tomu priložil aj lekársku správu od psychiatra. Obžalovaný cestou obhajcu uvádza, že mal mať obhajcu v zmysle § 37 ods. 2 Tr. por.

Ďalej zdôrazňuje, že ani u jednej z poškodených osôb nebol preukázaný syndróm týranej osoby. V danom prípade, vzhľadom na okolnosti svedčiace v jeho prospech a aj na jeho vyhlásenie mal súd aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. Napriek jeho vyhláseniu o vine mal súd jeho konanie kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

Ak by ho súd odsúdil na základe právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe, vzhľadom na jeho doзнание, uložený trest vo výmere 7 rokov je neprimerane prísny.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne aby krajský súd rozhodol tak, že mu uloží výrazne miernejší trest.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, najmä čo sa týka trestu, i keď z iných ako obžalovaným uvádzaných dôvodov.

Na úvod je potrebné uviesť, že obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, že sa cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti a súd jeho vyhlásenie prijal. Obžalovaný zodpovedal kladne na predpísané otázky a bol teda stotožnený aj s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe.

Je potrebné uviesť, že v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. jeho vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním. Čiže polemika zo strany obhajoby o právnej kvalifikácii je irelevantná.

Čo sa týka námietky, že obžalovaný absolvoval len X tried základnej školy neznamená to, že nebol spôsobilý sa náležite obhajovať. Z predloženej lekárskej správy vyplýva, že jeho vnímanie je bez kvalitatívnych porúch. Bola u neho indikovaná len ľahká M. P., čo však neznamená, že nebol spôsobilý sa náležite obhajovať a nebol teda dôvod na postup podľa § 37 ods. 2 Tr. por.

Na druhej strane sú námietky obžalovaného, čo sa týka neprimeranosti trestu, opodstatnené.

Krajský súd opätovne pripomína, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti a v zmysle zaužívanej súdnej praxe takéto vyhlásenie možno posudzovať podľa podobných kritérií, čo sa týka trestu, ako pri schválení dohody o vine a treste. Prichádza preto v úvahu mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., keď v situácii vopred dohodnutého trestu možno (nie teda obligatórne) označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. Obžalovaný pri vyhlásení v zmysle uvedeného ustanovenia totiž neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, a to i bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznačené rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Právna prax vychádza z toho, že analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Analógiou zákona sa rozumie pritom postup, pri ktorom sa použije právna norma, ktorá vykazuje najpodobnejší analogický prípad. Analógia Trestného zákona nie je prípustná, ak by išlo o rozšírenie trestnosti (§ 8 Tr. zák.) a v otázke, ktoré tresty a ktoré ochranné opatrenia a za akých okolností možno ukladať. Pokiaľ ide o zúženie podmienok trestnosti, môže sa v Trestnom zákone analógia použiť.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd v napadnutom rozsudku zrušil výrok o treste a u obžalovaného použil analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. pre ukladanie trestu. Za trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil, bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 7 rokov až 15 rokov. Vychádzajúc z analógie § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Krajský súd má za to, že pri použití danej analógie na nápravu obžalovaného postačí aj uvádzaný znížený trest, a to na 4 roky a 4 mesiace. V tejto alternatíve sa pri znižovaní dolnej hranice trestnej sadzby vychádza z jednej tretiny rozdielu medzi hornou hranicou trestnej sadzby a dolnou hranicou trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona.

Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil krajský súd obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.